

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214215308
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4214215308.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanej: V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. P., o zaplatenie sumy 1.890,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/444/2014-52 zo dňa 04.04.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 920,28 eura, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil premlčaním uplatnenej pohľadávky. Na premlčanie prihladol podľa v tom čase platného a účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) z dôvodu, že išlo o nároky uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že splatnosť pohľadávky, ktorá žalobcovi vznikla zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 29.04.2008, nastala dňa 13.08.2008. Prvýkrát veriteľ mohol svoje právo uplatniť na súde dňa 14.08.2008 a od tohto dňa mu začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu a uplynula dňa 14.08.2011. Žaloba bola na súd podaná dňa 14.08.2014, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Toto rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1 až 4, 100 ods. 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Výrok o zastavení konania súd odôvodnil späťvzatím žaloby v časti na podklade ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 257 CSP s tým, že žalovanej žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne právne posúdenie, ďalej že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, pretože rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Žalobca pritom poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Podľa neho súd nesprávne postupoval podľa ustanovenia, ktorého súlad s Ústavou Slovenskej republiky je predmetom konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Totiž návrh na posúdenie, či § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je v súlade s Ústavou SR, bol prijatý na ďalšie konanie a je vedený

pod sp. zn. PL ÚS 11/2016. Táto skutočnosť je podstatná, pretože ak je o určitom právnom ustanovení pochybnosť takej povahy, že posudzovanie tohto ustanovenia je predmetom vecného prejednávania pred Ústavným súdom SR, súd mal na túto skutočnosť prihliadať bez ohľadu na to, či je alebo nie je účinnosť ustanovenia odložená. Konanie bolo potrebné prerušiť do skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. PL ÚS 11/2016, pretože dôvod prerušenia podľa § 162 a nasl. CSP stále trvá.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok vo výroku o zastavení časti konania nadobudol v dôsledku absencie odvolania právoplatnosť. Keďže konanie bolo začaté za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (účinného do 30.06.2016), odvolací súd v konaní postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1,2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby zostala suma 969,79 eura spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 14.08.2008 do zaplata, ktorú si žalobca uplatňuje na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100008155, uzatvorenej so žalovanou dňa 29.04.2008. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu premlčania práva bez toho, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že išlo o nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy musel prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

6. Odvolací súd konštatoval, že medzičasom Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 rozhodol nálezom č. k. PL. ÚS 11/2016-60 tak, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z rozsiahleho odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemôže ex offio prihliadať na premlčanie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože takýto postup súdu nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, konkrétne s čl. 46 ods. 1, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky, v spojení s čl. 1 ods. 1, podľa ktorého Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

7. Odvolací súd pri rozhodovaní rešpektoval ustanovenie § 193 prvej vety CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Táto nová právna úprava vychádza z konštantne verifikovanej právnej úpravy viazanosti súdu ako orgánu ochrany práva rozhodnutiami iných orgánov. Len ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorá ešte nie je vyriešená a ktorú nie je súd v konaní oprávnený riešiť, teda ide o otázku relevantnú pre prebiehajúce sporové konanie a táto je zahrnutá v taxatívnom výpočte ustanovenia § 193 CSP, súd konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP obligatórne preruší.

8. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní žalobcu vychádzal z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 11/2016-60 nemohol posúdiť ako vecne správne, keďže ním bolo rozhodnuté na základe takeého zákonného ustanovenia, o ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP z dôvodu, aby sa v prvoinštančnom konaní nanovo daná vec od základu prejedнала. V ďalšom konaní sa teda súd prvej inštancie opätovne bude zaoberať opodstatnenosťou

uplatneného nároku žalobcu a vo veci znovu rozhodne. Premlčaním sa bude zaoberať len v prípade, že by žalovaná sama vzniesla námietku premlčania. Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Odvolací súd poznamenáva, že na uvedenom závere sa nemení nič ani po prijatí zákona č. 343/2018 Z. z. z 27.11.2018, ktorým sa doplnil Občiansky zákonník o nové ustanovenie § 54a, podľa ktorého: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“ Podľa prechodných ustanovení k prijatému zákonu sa konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy a začalo sa pred účinnosťou tohto zákona (05.12.2018), dokončí podľa doterajších predpisov (§ 879v Občianskeho zákonníka). V tomto prípade bolo konanie začaté ešte pred účinnosťou zákona č. 343/2018 Z. z. (14.08.2014), a tak sa dokončí podľa právnych predpisov v zmysle ktorých nemôže súd bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa prihliadnuť na premlčanie pohľadávky.

10. S ohľadom na to, že žalobca v podanom odvolaní zároveň navrhol prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1, 2 CSP až do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016, no tento dôvod na prípadné prerušenie konania, ako je uvedené vyššie, odpadol, odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).